

HİÇ CEZA EVİNİN HAVASINI TENEFFÜS ETTİNİZ Mİ?

Bir bahar mevsimi ama kızını alıp bahçeye giden anne kızını bahçede bir ağacın altına oturarak kendisi de bahçeye diktiği sebzeleri çapalamaya başlar. Bahar bütün güzelliğini cömertçe ortaya saçmış vaziyette. Ağacın tepesinde ötüşen kuşlar, renk renk açan çiçeklerin, sümbüllerin kokusu etrafa saçılmaktadır. Bütün bu güzellikler karşısında duygulanan ama kız başlar konuşmaya:

Allah'ım! kuşlar yaratmışsın her birinin değişik renkte kanatları varmış. Onları göremiyorum ama seslerini duyuyorum. Bin bir türlü renka renk çiçekler yaratmışsın kimi beyaz, kimi mor, kimi kırmızı. Renklerin de ne olduğunu bilmiyorum ama bu yarattığın binbir güzellikteki çiçeklerin kokusunu kokluyorum.. Ben ise bütün bu güzelliklerin hiç birini görmek istemiyorum. Yeter ki bir kez olsun annemin yüzünü görebilseydim.

Bugün Manisa Kapalı Ceza Evininin havasını teneffüs ettim.. Konferans vereceğim salona kadar kaç tane demir kapıdan geçtiğimi bilmiyorum. Her kapıda benimle birlikte görevlilerin de üstü başı arandı. Görevli olmam nedeniyle metal olarak tek fash bellekle salona ben alındım. Müthiş kalın duvarlar. Dışarıda güneş var ama güneşin sıcaklığı burada yok. Dışarıda yemyeşil çimenler, kar beyazı çiçek açan ağaçlar. Ama bu güzellikleri göremeyen ateş gibi parlayan gözler kalın duvarlar arkasında. Gençliğinin baharında çürüyen ömürler... Bu gençlerle tadına doyum olmaz iki saat geçirdim. Konuşurken sinek uçsa duyulacak bir sesizlik içinde dinlediler. Ve konuşmamın sonunu Ahmet Yesevi'nin bir anekdotuyla bağladım.

Ünlü Türk Mutasavvıfı Ahmet Yesevî anlatıyor. Cenab-ı Hak, Hz. Âdem'i cennetteki hatası yüzünden yeryüzüne indirir. Hz. Âdem yeryüzüne indiğinde sağına bakar, üç tane beyaz siluet görür.

Birinci beyaz siluete sorar:

— Sen Kimsin?

Birinci beyaz siluet cevap verir:

— Akılım.

Hz. Âdem tekrar sorar:

— Nerde bulunursun?

Birinci beyaz siluet

—Başta

Hz. Âdem, ikinci beyaz siluete sorar:

— Sen kimsin?

İkinci beyaz siluet cevap verir:

— Ben hayâyım. (Utanmayım.)

Hz. Âdem ona da sorar:

Nerde bulunursun?

İkinci beyaz siluet:

— Yüzde bulunurum.

Hz. Âdem, üçüncüsüne de aynı soruyu sorar:

— Sen kimsin?

Üçüncü beyaz siluet:

— İmanım.

Hz. Âdem:

— Nerede bulunursun?

Üçüncü beyaz siluet:

— Kalpte bulunurum.

Hz. Âdem, bir de soluna bakar, solunda da üç siyah siluet görür.

Birinci siyah siluete sorar:

— Sen kimsin?

Birinci siyah siluet:

— Öfkeyim

Hz. Âdem, tekrar sorar:

— Nerede bulunursun?

Birinci siyah siluet:

— Başta

Hz. Âdem:

— Ama orada akıl var!

Birinci siyah siluet:

— Ben geldim mi, o kaçır.

Hz. Âdem, ikinci siyah siluete sorar:

— Sen kimsin?

İkinci siyah siluet:

— Hayâsızlığım. (Utanmazlığım.)

Hz. Âdem, ona da sorar:

— Nerede bulunursun?

İkinci siyah siluet:

— Yüzde bulunurum.

Hz. Âdem:

— Orada hayâ (utanma) var.

İkinci siyah siluet:

— Ben geldim mi, o kaçır.

Hz. Âdem, bu sefer de üçüncü siyah siluete sorar:

— Sen kimsin?

Üçüncü siyah siluet:

— Küfürüm.

Hz. Âdem:

— Sen nerede bulunursun?

Üçüncü siyah siluet:

— Kalpte bulunurum.

Hz. Âdem:

— Ama orada iman var.

Üçüncü siyah siluet:

— Ben geldim mi, o kaçır.

Bir anlık öfkesine mağlup olup, Betonarme duvarlar arasına düşen mahkum kardeşlerimle beraberdim. Bir hafta önce Manisa Mimar Sinan Mahallesiinde birbirine yol vermemek için silah çekip yaralayan genç de burada idi. İçinde öğretmen de vardı, üniversite mezunu gençler de vardı. Adam yaralamaktan içeri düşen bir mahkuma şu anda bak aklın yerinde düşmanın da olsa şu anda aynı bıçağı saplar mısın ? Dediğimde. Hayır hocam dedi. Ben de eğer buradan çıkıp tekrar buraya düşmek istemiyorsanız ne olur öfkenize mağlup olmayın. Peygamberimiz “ En büyük pehlivan öfkesini yenendir” buyuruyor.

Şunu da unutmayın Allah hiç birimizi bu dünyaya yalnız göndermiyor. Bir omzumuzda melek, bir omzumuzda şeytanımızla beraber gönderiyor. Ama hayatta hangisini dinleyeceğimizin kararını bize bırakmış. Buradan çıktığınızda tercih size ait. Şeytanınızı dinlerseniz tekrar geri dönebilirsiniz. Dediğimde: Mahküm kardeşimin biri “ Hocam daha önce sizi dinlemiş olsaydım, ben ikinci defa burada olmazdım.” dediğinde adeta nutkum tutuldu. Dostlar ! fareler kuyruğundan , insanlar da kulağından yakalanırmış.. Bana bugün mahküm kardeşlerimle buluşma fırsatını sağlayan Ceza Evi Uzman öğretmeni Mehmet Turan kardeşime teşekkür ediyorum.

www.kadirkeskin.net

kadirkeskin45@hotmail.com